

| अथ सप्तमं मण्डलम् |

(25)

1

(म.7, अनु.1)

ऋषिः वसिष्ठः मैत्रावरुणिः	छन्दः विराट् 1-18, त्रिष्टुप् 19-25	देवता अग्निः
---------------------------	-------------------------------------	--------------

अग्निं नरो दीधितिभिररण्योर्हस्तच्युती जनयन्त प्रशस्तम् । दूरेदृशं गृहपतिमथर्युम् || 1 ||

तमग्निमस्ते वसवो न्यृण्वन्त्सुप्रतिचक्षमवसे कर्ताश्चित् । दुक्षाय्यो यो दम् आसु नित्यः || 2 ||

प्रेद्धो अग्ने दीदिहि पुरो नोऽजस्रया सूम्यां यविष्ठ । त्वां शश्वन्त उप यन्ति वाजाः || 3 ||

प्र ते अग्रयोऽग्निभ्यो वरं निः सुवीरासः शोशुचन्त द्युमन्तः । यत्रा नरः समासते सुजाताः || 4 ||

दा नो अग्ने धिया रयिं सुवीरं स्वपत्यं सहस्य प्रशस्तम् । न यं यावा तरति यातुमावान् || 5 ||

उप यमेति युवतिः सुदक्षं दोषा वस्तोर्हविष्मती घृताची । उप स्वैनमरमतिर्वसूयुः || 6 ||

विश्वा अग्नेऽपं दहारातीर्येभिस्तपोभिरदहो जरूथम् । प्र निस्वरं चातयस्वामीवाम् || 7 ||

आ यस्ते अग्र इधते अनीकं वसिष्ठ शुक्र दीदिवः पावक । उतो न एभिः स्त्वथैरिह स्याः || 8 ||

वि ये ते अग्ने भेजिरे अनीकं मर्ता नरः पित्र्यासः पुरुत्रा । उतो न एभिः सुमना इह स्याः || 9 ||

इमे नरो वृत्रहत्येषु शूरा विश्वा अदेवीरभि संन्तु मायाः । ये मे धियं पनयन्त प्रशस्ताम् || 10 ||

मा शूनं अग्ने नि षदाम नृणां माशेषसोऽवीरता परिं त्वा । प्रजावतीषु दुर्यासु दुर्य || 11 ||

यमश्वी नित्यमुपयति यज्ञं प्रजावन्तं स्वपत्यं क्षयं नः । स्वर्जन्मना शेषसा वावृधानम् || 12 ||

पाहि नो अग्ने रक्षसो अजुष्टात्पाहि धूर्तेरररुषो अघायोः । त्वा युजा पृतनायूरभि ष्याम् || 13 ||

सेदुग्रिर्गौरत्यस्त्वन्यान्यत्र वाजी तनयो वीळुपाणिः । सहस्रपाथा अक्षरां समेति || 14 ||

सेदुग्रियो वनुष्यतो निपाति समेद्धारमंहस उरुष्यात् । सुजातासः परिं चरन्ति वीराः || 15 ||

अयं सो अग्रिराहुतः पुरुत्रा यमीशानः समिदिन्धे हविष्मान् । परि यमेत्यध्वरेषु होता || 16 ||

त्वे अग्र आहवनानि भूरीशानासु आ जुहुयाम् नित्या । उभा कृण्वन्तो वहतू मियेधे || 17 ||

इमो अग्ने वीततमानि हव्याजस्रो वक्षि देवतातिमच्छ । प्रति न ईं सुरभीणि व्यन्तु || 18 ||

मा नो अग्नेऽवीरते परां दा दुर्वाससेऽमंतये मा नो अस्यै |

मा नः क्षुधे मा रक्षसं ऋतावो मा नो दमे मा वन आ जुहूर्थाः || 19 ||

नू मे ब्रह्माण्यगृ उच्छशाधि त्वं देव मघवद्भ्यः सुषूदः |

रातौ स्यामोभयासु आ ते यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः || 20 ||

त्वमग्ने सुहवो रण्वसंहकसुदीती सूनो सहसो दिदीहि |

मा त्वे सचा तनये नित्य आ धृङ्मा वीरो अस्मन्नर्यो वि दासीत् || 21 ||

मा नो अग्ने दुर्भृतये सचैषु देवेद्धैष्वग्निषु प्र वौचः |

मा ते अस्मान्दुर्मृतयो भृमाञ्चिद्वेवस्य सूनो सहसो नशन्त || 22 ||

स मर्तो अग्ने स्वनीक रेवानमर्त्ये य आजुहोति हव्यम् |

स देवता वसुवनिं दधाति यं सूरिरुर्था पृच्छमान एति || 23 ||

महो नो अग्ने सुवितस्य विद्वान्नयिं सूरिभ्य आ वहा बृहन्तम् |

येन वयं सहसावन्मदेमाविक्षितासु आयुषा सुवीराः || 24 ||

नू मे ब्रह्माण्यग्र उच्छशाधि त्वं देव मघवद्भ्यः सुषूदः ।
रातौ स्यामोभयासु आ ते यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ 25 ॥
। इति पञ्चमाष्टके प्रथमोऽध्यायः समाप्तः ।